

III

(Valmistavat säädökset)

NEUVOSTO

NEUVOSTON ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ VAHVISTAMA KANTA (EU) N:o 6/2014
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi talletusten vakuusjärjestelmistä
(uudelleenlaadittu)

Hyväksytty neuvostossa 3 päivänä maaliskuuta 2014

(2014/C 105/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/19/EY ⁽³⁾ on muutettu huomattavasti ⁽⁴⁾. Koska mainittuun direktiiviin on tehtävä uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisen ja sen harjoittamisen helpottamiseksi on tarpeen poistaa tietyt erot, joita esiintyy jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välillä talletusten vakuusjärjestelmiä koskeissa säännöissä, joita sovelletaan kyseisiin luottolaitoksiin.
- (3) Tämä direktiivi on olennainen väline sisämarkkinoiden toteuttamisessa luottolaitosten alalla sekä sijoittautumisvapauden että rahoituspalvelujen tarjoamisen vapauden kannalta, ja sillä lisätään pankkijärjestelmän vakautta ja tallettajien suojaa. Kun otetaan huomioon luottolaitoksen maksukyvyttömyyden kokonaistaloudelliset kustannukset ja kielteiset vaikutukset rahoitusvakauteen sekä tallettajien luottamukseen, olisi tallettajille tarjottavien korvaustointojen lisäksi sallittava jäsenvaltioille riittävästi joustoa, jotta talletusten vakuusjärjestelmät voisivat toteuttaa toimenpiteitä talletusten vakuusjärjestelmiin kohdistuvien tulevien vaatimusten todennäköisyyden pienentämiseksi. Kyseisissä toimenpiteissä olisi joka tapauksessa noudatettava valtioneuvoston suositukset.

⁽¹⁾ EUVL C 99, 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2012 (EUVL C 249 E, 30.8.2013, s. 81), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 3. maaliskuuta 2014. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁽⁴⁾ Ks. liite III.

- (4) Jotta otettaisiin huomioon sisämarkkinoiden lisääntyvä integraatio, olisi oltava mahdollista sulauttaa yhteen eri jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmiä tai perustaa vapaaehtoiselta pohjalta erillisiä rajat ylittäviä järjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava uusien ja olemassa olevien talletusten vakuusjärjestelmien riittävä vakuus ja tasapainoinen rakenne. Olisi vältettävä rahoitusvakauteen kohdistuvia haitallisia vaikutuksia esimerkiksi tapauksissa, joissa yksinomaan korkean riskiprofiilin omaavia luottolaitoksia siirretään rajat ylittävään talletusten vakuusjärjestelmään.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/19/EY edellytetään, että komissio antaa tarvittaessa ehdotuksia direktiivin 94/19/EY muuttamiseksi. Tähän direktiiviin sisältyy talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistaminen, riskiperusteisten kannatusmaksujen käyttöönotto ja sen seikan yhdenmukaistaminen, mitä tuotteita ja tallettajia suoja kattaa.
- (6) Direktiivi 94/19/EY pohjautuu yhdenmukaistamisen vähimmäistason periaatteeseen. Sen vuoksi unionissa on tällä hetkellä useita hyvin erilaisia talletusten vakuusjärjestelmiä. Tässä direktiivissä säädettyjen yhteisten vaatimusten myötä tallettajille olisi taattava kaikkialla unionissa yhdenmukainen suoja ja samantasoinen talletusten vakuusjärjestelmien vakuus. Samaan aikaan kyseiset yhteiset vaatimukset ovat äärimmäisen tärkeitä markkinoiden vääristymien poistamiseksi. Näin ollen tämä direktiivi edesauttaa sisämarkkinoiden toteuttamista.
- (7) Tämän direktiivin myötä tallettajien pääsy talletusten vakuusjärjestelmän piiriin parantuu merkittävästi, sillä talletussuojan soveltamisalaa on laajennettu ja selvennetty, takaisinmaksuaikoja on lyhennetty, tiedotusta on parannettu ja rahoitusvaatimuksia on tiukennettu. Tämän on määrä lisätä kuluttajien luottamusta rahoitusvakauteen kaikkialla sisämarkkinoilla.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden talletusten vakuusjärjestelmissä on käytössä moitteettomat hallinnointikäytännöt ja että niiden toiminnasta laaditaan vuosikertomus.
- (9) Maksukyvyttöä luottolaitosta suljettaessa olisi muussa jäsenvaltiossa kuin luottolaitoksen kotipaikassa sijaitsevien sivukonttoreiden tallettajat suojattava samalla talletusten vakuusjärjestelmällä kuin luottolaitoksen muut tallettajat.
- (10) Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita sisällyttämästä sen soveltamisalaan sellaisia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaisia luottolaitoksia, jotka rajautuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽²⁾ 2 artiklan 5 kohdan nojalla mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää, että tätä direktiiviä sovellettaessa keskuslaitosta ja kaikkia kyseiseen keskuslaitokseen kuuluvia luottolaitoksia käsitellään yhtenä luottolaitoksena.
- (11) Tässä direktiivissä edellytetään periaatteessa kaikkia luottolaitoksia osallistumaan talletusten vakuusjärjestelmään. Jäsenvaltion, joka hyväksyy sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, olisi päätettävä, kuinka tätä direktiiviä sovelletaan sivukonttoreihin, ja otettava huomioon tarve suojata tallettajia ja säilyttää rahoitusjärjestelmän eheys. Kyseisten sivukonttoreiden tallettajien tulisi olla täysin tietoisia heitä koskevista vakuusjärjestelyistä.
- (12) Olisi tunnustettava, että on olemassa laitosten järjestelmiä, jotka suojaavat itse luottolaitosta ja jotka erityisesti suojaavat sen maksuvalmiutta ja -kykyä. Jos tällainen järjestelmä on talletusten vakuusjärjestelmään nähden erillinen, sen antama lisäturva olisi otettava huomioon päätettäessä kannatusmaksuista, jotka sen jäsenten on suoritettava talletusten vakuusjärjestelmiin. Yhdenmukaistettu talletussuojan taso ei saisi vaikuttaa järjestelmiin, jotka suojaavat itse luottolaitosta, jollei niistä makseta korvauksia tallettajille.
- (13) Kaikkien luottolaitosten olisi kuuluttava tämän direktiivin mukaiseen talletusten vakuusjärjestelmään, minkä avulla varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso ja luottolaitosten yhtäläiset toimintaedellytykset ja ehkäistään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö. Talletusten vakuusjärjestelmän olisi voitava tarjota tämä suoja kaikkina aikoina.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (14) Talletusten vakuusjärjestelmän avaintehtävänä on suojata tallettajia luottolaitosten maksukyvyttömyyden seurauksilta. Talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava taata tällainen suoja eri tavoin. Talletusten vakuusjärjestelmää olisi ensisijaisesti käytettävä korvausten maksamiseen tallettajille tämän direktiivin mukaisesti (korvaustoiminto, 'paybox').
- (15) Talletusten vakuusjärjestelmien olisi myös avustettava luottolaitosten kriisintarkkailutoimien rahoitusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU⁽¹⁾ (*) mukaisesti.
- (16) Jos kansallinen lainsäädäntö ei sitä estä, talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava toimia pelkkää korvaustoimintoa laajemmin ja ohjata käytettävissä olevia rahoitusvarojaan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden ehkäisemiseen, jotta näin vältettäisiin tallettajille maksettavista korvauksista aiheutuvat kustannukset ja muut kielteiset vaikutukset. Nämä toimenpiteet olisi kuitenkin toteutettava selkeästi määriteltyjen edellytysten mukaisesti ja niiden olisi joka tapauksessa noudatettava valtiontukisääntöjä. Talletusten vakuusjärjestelmillä olisi muun muassa oltava käytössään asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt tällaisten toimenpiteiden valitsemista ja täytäntöönpanoa sekä asiaan liittyvien riskien seuraamista varten. Toimenpiteiden täytäntöönpanon olisi oltava sidottu luottolaitokselle asetettuihin ehtoihin, joihin kuuluu ainakin tehostetumpi riskivalvonta ja talletusten vakuusjärjestelmän laajennetut tarkistusoikeudet. Luottolaitoksen maksukyvyttömyyden ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden kustannusten ei tulisi ylittää asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksiannon täyttämisen kustannuksia luottolaitoksessa tai itse laitoksessa suojattujen talletusten suojaamisen osalta.
- (17) Talletusten vakuusjärjestelmät olisi myös voitava toteuttaa laitosten suojajärjestelmänä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tunnustaa laitosten suojajärjestelmät talletusten vakuusjärjestelmiksi, jos ne täyttävät kaikki tässä direktiivissä vahvistetut edellytykset.
- (18) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava sopimusperusteisiin järjestelmiin tai laitosten suojajärjestelmiin, joita ei ole virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi, paitsi rajallisten mainostamista ja tallettajille tiedottamista koskevien vaatimusten osalta tapauksissa, joissa luottolaitos erotetaan järjestelmästä tai se eroaa siitä. Sopimusperusteisiin järjestelmiin ja laitosten suojajärjestelmiin sovelletaan joka tapauksessa valtiontukisääntöjä.
- (19) Viimeaikaisessa finanssikriisissä talletussuojan koordinoimaton korottaminen eri puolilla unionia johti joissakin tapauksissa siihen, että tallettajat siirsivät rahansa niissä maissa sijaitseviin luottolaitoksiin, joissa talletusten vakuudet olivat suurempia. Tällaiset koordinoimattomat korottamiset ovat vähentäneet luottolaitosten maksuvalmiutta vaikeina aikoina. Vakaina aikoina on mahdollista, että erilaiset talletussuojan tasot johtavat siihen, että tallettajat valitsevat suurimman talletussuojan heille sopivimman talletustuotteen sijasta. On mahdollista, että erilaiset talletussuojan tasot aiheuttavat kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa kaikkien tunnustettujen talletusten vakuusjärjestelmien yhteydessä yhdenmukaistettu talletussuojan taso riippumatta siitä, missä talletukset sijaitsevat unionissa. Talletussuojan olisi kuitenkin rajoitetun ajan voitava olla korkeampi tietyissä talletuksissa, jotka liittyvät tallettajien henkilökohtaiseen tilanteeseen.
- (20) Talletussuojan tason olisi oltava sama kaikille tallettajille riippumatta siitä, onko jäsenvaltion valuutta euro vai ei. Euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden olisi voitava pyörittää muuntamisen tuloksena saadut määrät, kunhan tämä ei vaaranna tallettajien samantasoista suojaa.
- (21) Tässä direktiivissä säädetyn talletussuojan tason ei toisaalta pitäisi jättää liian merkittävää osuutta talletuksista suojatta ottaen huomioon sekä kuluttajansuojan että rahoitusjärjestelmän vakauden edut. Toisaalta olisi otettava huomioon talletusten vakuusjärjestelmien rahoituskulut. Sen vuoksi on kohtuullista vahvistaa 100 000 euron yhdenmukaistettu talletussuojan taso.
- (22) Tässä direktiivissä säilytetään periaate, jonka mukaan yhdenmukaistettu raja-arvo on tallettaja-, eikä talletuskohtainen. Näin ollen on suotavaa ottaa huomioon sellaisten tallettajien tekemät talletukset, joita ei ole merkitty tilinhaltijoiksi tai jotka eivät ole tilin ainoita haltijoita. Raja-arvoa olisi sovellettava jokaiseen tunnistettavaan tallettajaan. Periaatetta, jonka mukaan raja-arvoa sovelletaan jokaiseen tunnistettavaan tallettajaan, ei kuitenkaan pitäisi soveltaa yhteissijoitusyrityksiin, joita koskevia erityisiä suojaussääntöjä ei sovelleta tällaisiin talletuksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/.../EU, annettu ..., luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä ja neuvoston direktiivien 82/891/ETY ja direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L ...).

(*) Asiakirja 2012/0150 (COD).

- (23) Direktiivillä 2009/14/EY otettiin käyttöön kiinteä 100 000 euron talletussuoja, joka on saattanut jotkut jäsenvaltiot tilanteeseen, jossa ne ovat joutuneet alentamaan talletussuojansa tasoa, mikä voi johtaa tallettajien luottamuksen heikentymiseen. Siitä huolimatta, että yhdenmukaistaminen on tärkeää tasapuolisten toimintaedellytysten ja sisämarkkinoiden rahoitusvakauden turvaamisen kannalta, tallettajien luottamuksen heikentämisestä aiheutuvat riskit olisi otettava huomioon. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa korkeampaa talletussuojan tasoa, jos ne tarjosivat yhdenmukaistettua tasoa korkeamman talletussuojan tason ennen direktiivin 2009/14/EY hyväksymistä. Tällaisen korkeamman talletussuojan tason olisi oltava määräaikainen ja soveltamisalaltaan rajoitettu ja kyseisten jäsenvaltioiden olisi mukautettava tavoitetasoa ja talletusten suojajärjestelmäänsä suoritettavia rahoitusosuuksia suhteellisesti. Koska tavoitetason mukauttaminen ei ole mahdollista, jos talletussuojan taso on rajoittamaton, on asianmukaista rajata tämän mahdollisuuden käyttöoikeus niille jäsenvaltioille, jotka sovelsivat 1 päivänä tammikuuta 2008 talletussuojan tasoa, joka on vaihteluvälillä 100 000–300 000 euroa. Toisistaan eriävien talletussuojan tasojen vaikutuksen rajoittamiseksi ja ottaen huomioon, että komissio aikoo tarkastella tämän direktiivin täytäntöönpanoa uudelleen 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä, on tarkoituksenmukaista rajata tämän vaihtoehdon käyttömahdollisuus enintään mainittuun päivämäärään saakka.
- (24) Talletusten vakuusjärjestelmille tulisi sallia tallettajan velkojen kuittaaminen kyseisen tallettajan tekemiä takaisinmaksuvaatimuksia vastaan ainoastaan, jos kyseiset velat ovat erääntyneet maksettaviksi päivänä jona niitä ei kyetty maksamaan tai sitä ennen. Tällainen kuittaaminen ei saisi haitata talletusten vakuusjärjestelmien valmiutta korvata talletuksia tässä direktiivissä säädettyjen määräaikojen puitteissa. Jäsenvaltiota ei pitäisi estää toteuttamasta tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä luottolaitoksen likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyyn liittyvien talletusten vakuusjärjestelmille kuuluvien oikeuksien osalta.
- (25) Olisi voitava rajata takaisinmaksun ulkopuolelle sellaiset talletukset, joissa talletetut varat eivät kansallisen lainsäädännön mukaisesti ole tallettajan käytettävissä siksi, että tallettaja ja luottolaitos ovat tehneet sopimuksen, jonka mukaan talletuksen yksinomaisena tarkoituksena on maksaa takaisin yksityisen kiinteän omaisuuden hankkimista varten otettu laina. Kyseiset lainat olisi kuitattava jäljellä olevaa lainasummaa vastaan.
- (26) Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että tietyistä liiketapahtumista johtuvat tai tietyt sosiaaliset tai muut tarkoitukset täyttävät talletukset suojataan yli 100 000 euron arvosta tietyllä aikavälillä. Jäsenvaltioiden tulisi päättää väliaikaisesta talletussuojan enimmäistasosta tällaisten talletusten osalta ja näin tehdessään niiden tulisi ottaa huomioon tallettajien suojaamisen merkitys ja jäsenvaltioiden elinolosuhteet. Kaikissa tällaisissa tapauksissa olisi noudatettava valtioneuvoston sääntöjä.
- (27) On tarpeen yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien rahoitustapoja. Toisaalta talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksen hoitamisen olisi periaatteessa kuuluttava itse luottolaitoksille, ja toisaalta talletusten vakuusjärjestelmien rahoituskyvyn olisi oltava suhteessa niiden sitoumuksiin. Sen varmistamiseksi, että tallettajilla on kaikissa jäsenvaltioissa yhtä korkea suojan taso, talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaminen olisi yhdenmukaistettava korkealle tasolle ja kaikille talletusten vakuusjärjestelmille olisi säädettävä yhtenäinen rahoituksen ennakkotavoitetaso.
- (28) Tietyissä olosuhteissa luottolaitokset voivat kuitenkin toimia voimakkaasti keskittyneillä markkinoilla, joissa valtaosa luottolaitoksista on kokonsa ja keskinäisten yhteyksiensä asteen puolesta sellaisia, että niiden likvidoinnin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä rahoitusvakauden vaarantumatta on epätodennäköistä, ja näin ollen tavanomaisen kriisintarkaisumenettelyn soveltaminen niihin on todennäköisempi vaihtoehto. Tällaisissa olosuhteissa järjestelmiin voitaisiin soveltaa alemmaa tavoitetasoa.
- (29) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ mukaisesti sähköistä rahaa ja sähköistä rahaa vastaan vastaanotettuja varoja ei olisi pidettävä talletuksina, eikä niiden näin ollen tulisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (30) Jotta talletussuoja voidaan rajoittaa siihen, mikä on tarpeen oikeusvarmuuden ja avoimuuden varmistamiseksi tallettajille, ja jotta voidaan välttää sijoitusriskien siirtyminen talletusten vakuusjärjestelmiin, rahoitusvälineet olisi jätettävä talletussuojan soveltamisalan ulkopuolelle nimetyille henkilölle kuuluvalla talletustodistuksella todennettuja olemassa olevia säästötuotteita lukuun ottamatta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (31) Tiettyjen tallettajien, erityisesti viranomaisten tai muiden rahoituslaitosten, ei tulisi olla talletussuojakelpoisia. Koska niitä on vähäinen määrä verrattuna kaikkiin muihin talletajiin, niillä on luottolaitoksen ajautuessa maksukyvyttömyyteen minimaalinen vaikutus rahoitusvakauteen. Lisäksi viranomaisten on huomattavasti helpompi saada luottoa kuin kansalaisten. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää, että sellaisten paikallisviranomaisten talletukset, joiden vuotuinen talousarvio on alle 500 000 euroa, kuuluvat talletussuojan piiriin. Muiden kuin rahoitusalan yritysten olisi periaatteessa kuuluttava talletussuojan piiriin niiden koosta riippumatta.
- (32) Tallettajat, joiden toimintaan kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua rahanpesua, olisi rajattava talletusten vakuusjärjestelmistä suoritettavien maksujen ulkopuolelle.
- (33) Kuluilla, jotka luottolaitoksille aiheutuvat osallistumisesta talletusten vakuusjärjestelmään, ei ole yhteyttä kuluihin, jotka aiheutuisivat laajamittaisen talletusten irtisanomisen vuoksi sekä vaikeuksissa olevasta luottolaitoksesta että terveistä luottolaitoksista tallettajien pankkijärjestelmään kohdistuvan luottamuksen menettämisen seurauksena.
- (34) On tarpeen, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevat rahoitusvarat saavuttavat tietyn tavoitetason ja että on mahdollista kerätä ylimääräisiä kannatusmaksuja. Talletusten vakuusjärjestelmillä olisi joka tapauksessa oltava käytössään asianmukaisia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, joiden avulla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset. Olisi voitava olla mahdollista, että talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin luetaan käteisvarat, talletukset, maksusitoumukset ja vähäriskinen varallisuus, jotka voidaan muuttaa rahaksi lyhyen ajan kuluessa. Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavissa kannatusmaksuissa tulisi ottaa suhdannevaihtelu asianmukaisesti huomioon, talletuksia vastaanottavan alan vakaus ja talletusten vakuusjärjestelmän olemassa olevat velvoitteet.
- (35) Talletusten vakuusjärjestelmien tulisi sijoittaa vähäriskiseen varallisuuteen.
- (36) Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavien kannatusmaksujen tulisi perustua suojattujen talletusten määrään ja asianomaiseen jäsenen kohdistuvan riskin suuruuteen. Tämä antaisi mahdollisuuden ottaa huomioon yksittäisten luottolaitosten riskiprofiilit, mukaan lukien niiden erilaiset liiketoimintamallit. Tämän tulisi myös johtaa oikeudenmukaiseen kannatusmaksujen laskemiseen ja kannustaa toimimaan vähäriskisemmän liiketoimintamallin mukaisesti. Kannatusmaksujen soveltamiseksi markkinaolosuhteisiin ja riskiprofiileihin, talletusten vakuusjärjestelmien olisi voitava käyttää omia riskiperusteisia menetelmiään. Jotta voidaan ottaa huomioon kansallisella lainsäädännöllä säännellyt, erityisen vähäriskiset alat, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää vastaavista kannatusmaksujen alentamisista kunkin talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetason puitteissa. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi joka tapauksessa hyväksyä laskentamenetelmät. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen, EPV) olisi annettava ohjeet kannatusmaksujen laskemismenetelmien määrittelemiseksi.
- (37) Talletusten suojaaminen on olennainen tekijä sisämarkkinoiden toteuttamisessa ja korvaamaton täydennys luottolaitosten valvontajärjestelmään ottaen huomioon sen luoma yhteisvastuullisuus samoilla rahoitusmarkkinoilla toimivien laitosten välillä, jos jokin niistä ajautuu maksukyvyttömäksi. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät lainaavat rahaa toisilleen vapaaehtoisesti.
- (38) Nykyisin voimassa oleva korvausten maksuaika on tallettajien luottamuksen ylläpidon kannalta vahingollinen eikä vastaa tallettajien tarpeita. Korvausten maksuaika olisi näin ollen lyhennettävä seitsemään työpäivään.
- (39) Usein lyhyen korvausten maksuaikaan tarvittavia menettelyjä ei kuitenkaan ole vielä olemassa. Jäsenvaltioille tulisi näin ollen tarjota siirtymäkauden aikana mahdollisuus lyhentää korvausten maksuaikaa asteittain seitsemään työpäivään. Tässä direktiivissä korvausten maksamiselle säädetyt enimmäisajan ei tulisi estää talletusten vakuusjärjestelmiä maksamasta korvauksia tallettajille aiemmin. Sen varmistamiseksi, etteivät tallettajat joudu siirtymäkauden aikana taloudellisiin vaikeuksiin heidän luottolaitoksensa ajautuessa maksukyvyttömyyteen, tallettajilla tulisi kuitenkin pyydettyä olla mahdollisuus saada käyttöönsä tarkoituksenmukainen määrä suojatuista talletuksistaan elinkustannustensa kattamiseksi. Varoja tulisi saada käyttöön ainoastaan luottolaitoksen toimittamien tietojen perusteella. Koska elinkustannukset jäsenvaltioissa poikkeavat toisistaan, jäsenvaltioiden olisi määritettävä kyseinen määrä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (40) Korvausten maksamiseen tallettajille tarvittavan ajanjakson osalta olisi otettava huomioon tapaukset, joissa korvausten määrän ja tallettajien oikeuksien määrittäminen aiheuttaa vaikeuksia järjestelmissä, erityisesti jos talletukset ovat muodostuneet asuntokauppojen tai tiettyjen elämäntapahtumien seurauksena, jos tallettajalla ei ole täysimääräistä oikeutta tilillä oleviin varoihin, jos talletukseen kohdistuu oikeustoimia tai tilillä oleviin summiin kohdistuu kilpailevia vaateita tai jos talletukseen kohdistuu kansallisten hallitusten tai kansainvälisten elinten määräämiä taloudellisia seuraamuksia.
- (41) Korvausten maksamisen varmistamiseksi talletusten vakuusjärjestelmillä tulisi olla sijaantulo-oikeus korvausta saaneiden tallettajien oikeuksiin maksukyvyttöntä luottolaitosta vastaan. Jäsenvaltioiden tulisi voida määrittellä määräaika, johon mennessä tallettajat, joiden talletuksia ei ole korvattu tai tunnustettu korvausten maksun määräajassa, voivat vaatia talletustensa takaisinmaksua, jotta talletusten vakuusjärjestelmät voivat käyttää saamiaan sijaantulo-oikeuksia siihen päivämäärään mennessä, jona kyseisten oikeuksien kirjaaminen maksukyvyttömyysmenettelyyn on tehtävä.
- (42) Sellaisessa jäsenvaltiossa olevan talletusten vakuusjärjestelmän, johon luottolaitos on perustanut sivukonttoreita, olisi annettava tietoja ja suoritettava korvauksia tallettajille siinä jäsenvaltiossa olevan talletusten vakuusjärjestelmän puolesta, jossa kyseinen luottolaitos on saanut toimiluvan. Takeet ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että tallettajille korvaukset maksava talletusten vakuusjärjestelmä saa kotijäsenvaltion järjestelmältä tarvittavat rahoitusvarat ja ohjeet ennen takaisinmaksua. Talletusten vakuusjärjestelmien, joita tämä saattaa koskea, olisi tehtävä ennakolta sopimuksia näiden tehtävien helpottamiseksi.
- (43) Tiedottaminen on olennainen tekijä tallettajien suojaamisessa. Sen vuoksi tallettajien talletussuojasta ja siitä vastavasta talletusten vakuusjärjestelmästä olisi tiedotettava tallettajille näiden tiliotteissa. Samat tiedot olisi tiedotettava mahdollisille tallettajille vakioimuotoisella tiedotteella, joka näitä olisi pyydettyä ottamaan tiedoksi. Kaikille tallettajille olisi annettava samansisältöiset tiedot. Talletussuojan tasoa ja talletusten vakuusjärjestelmän laajuutta koskevien mainintojen sääntelemätön käyttö mainostarkoituksiin voisi vaikuttaa pankkijärjestelmän vakauteen tai tallettajien luottamukseen. Mainoksissa olevat talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat viittaukset olisi sen vuoksi rajoitettava lyhyisiin, asiallisiin toteamuksiin.
- (44) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sovelletaan myös tämän direktiivin nojalla tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn. Talletusten vakuusjärjestelmien ja asianomaisten viranomaisten olisi käsiteltävä yksittäisiä talletuksia koskevia tietoja erittäin huolellisesti ja sovellettava korkeita tietosuojavaatimuksia kyseisen direktiivin mukaisesti.
- (45) Tästä direktiivistä ei tulisi seurata jäsenvaltioiden tai niiden viranomaisten vastuuta tallettajia kohtaan, jos ne ovat huolehtineet yhden tai useamman sellaisen järjestelmän perustamisesta ja virallisesta hyväksymisestä, joka takaa talletukset tai suojaa itse luottolaitoksia ja varmistaa korvausten suorittamisen tai tallettajien suojaamisen tässä direktiivissä määriteltyjen edellytysten mukaisesti.
- (46) Direktiivillä (EU) N:o 1093/2010 osoitettiin EPV:lle useita direktiiviä 94/19/EY koskevia tehtäviä.
- (47) EPV:n olisi jäsenvaltioiden harjoittamaa talletusten vakuusjärjestelmien valvontaa kunnioittaen myötävaikutettava asetetun tavoitteen saavuttamiseen eli luottolaitosten toiminnan aloittamisen ja harjoittamisen helpottamiseen ja varmistettava samalla tehokas tallettajien suojaaminen ja veronmaksajille aiheutuvan riskin minimointi. Ottaen huomioon tässä direktiivissä säädetyn vaatimuksen EPV:n ja nimettyjen viranomaisten välisestä yhteistyöstä, jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle ja EPV:lle tiedot nimeämästään viranomaisesta.
- (48) On tarpeen ottaa käyttöön rahoituspalveluja koskevat suuntaviivat tasapuolisten toimintaedellytysten ja tallettajien riittävän suojan varmistamiseksi koko unionissa. Tällaiset suuntaviivat olisi annettava, jotta voidaan määrittää riskiperusteisten kannatusmaksujen laskentamenetelmä.
- (49) Sen varmistamiseksi, että talletusten vakuusjärjestelmät ovat tehokkaita ja toimivia ja että niiden asema eri jäsenvaltioissa otetaan tasapuolisesti huomioon, EPV:llä olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti niiden väliset erimielisyydet.
- (50) Koska talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat hallinnolliset käytännöt jäsenvaltioissa poikkeavat toisistaan, jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, mikä viranomainen määrittää sen, että talletuksia ei kyetä maksamaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (51) Toimivaltaisen viranomaisen, nimetyn viranomaisen, kriisinratkaisuviranomaisten, asianmukaisten hallintoviranomaisten ja talletusten vakuusjärjestelmän olisi tehtävä yhteistyötä keskenään ja käytettävä toimivaltuuksiaan tämän direktiivin mukaisesti. Niiden olisi jo varhaisesta vaiheesta alkaen tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisutoimenpiteiden valmistelun ja täytäntöönpanon osalta sen summan määrittelemiseksi, josta talletusten vakuusjärjestelmän on vastattava, kun rahoitusvaroja käytetään luottolaitosten kriisinratkaisutoimien rahoittamiseen.
- (52) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä tässä direktiivissä säädetyn yhden tallettajan kaikkien talletusten talletussuojan muuttamiseksi Euroopan unionin inflaatioon kuluttajahintaindeksin muutosten mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asjaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (53) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä pitää tämän direktiivin osalta tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (54) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (55) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä rajoittuu säännöksiin, joilla muutetaan aiempien direktiivien säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempiin direktiiveihin.
- (56) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II mainittuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan talletusten vakuusjärjestelmien perustamista ja toimintaa koskevat säännöt ja menettelyt.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan:
 - a) lakisääteisiin talletusten vakuusjärjestelmiin;
 - b) sopimusperusteisiin talletusten vakuusjärjestelmiin, jotka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - c) laitosten suojajärjestelmiin, jotka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - d) luottolaitoksiin, jotka kuuluvat tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin.

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden ja komission yhteinen poliittinen lausuma, annettu 28 päivänä syyskuuta 2011, selittävästä asiakirjoista (EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14).

3. Rajoittamatta 16 artiklan 5 tai 7 kohdan soveltamista, tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin järjestelmiin:
- a) sopimusperusteisiin järjestelmiin, joita ei ole virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi, mukaan lukien järjestelmät, jotka tarjoavat lisäsuojaa 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn talletussuojan tason lisäksi;
 - b) laitosten suojajärjestelmiin, joita ei ole virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmiksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla järjestelmillä on käytössään riittävät rahoitusvarat tai asianmukaiset rahoitusjärjestelyt velvoitteidensa täyttämiseksi.

2 artikla

Määritelmät

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa tarkoitetaan:
- a) 'talletusten vakuusjärjestelmällä' 1 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuja järjestelmiä;
 - b) 'laitosten suojajärjestelmillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja laitosten suojajärjestelmiä;
 - c) 'talletuksella' sellaista saatavaa, joka syntyy tilille jätetyistä varoista tai tavanomaisessa pankkitoiminnassa syntyvissä väliaikaisissa maksujen siirroissa ja joka luottolaitoksen edellytetään maksavan sovellettavan lain ja sopimusten ehtojen mukaisesti takaisin, mukaan lukien määräaikaistalletukset ja säästötalletukset, mutta poislukien sellaiset saatavat, joiden:
 - i) olemassaolo on todistettavissa ainoastaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 17 kohdassa määritellyllä rahoitusvälineellä, ellei kyseessä ole säästötuote, josta on todisteena nimetylle henkilölle kuuluva talletustodistus ja joka on olemassa jäsenvaltiossa ... päivänä ...kuuta ... (*);
 - ii) pääomaa ei voida maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti; tai
 - iii) pääoma voidaan maksaa takaisin nimellisarvon mukaisesti ainoastaan luottolaitoksen tai kolmannen osapuolen antaman erityisen vakuuden tai sopimuksen perusteella;
 - d) 'suojakelpoisilla talletuksilla' talletuksia, joita ei ole jätetty 5 artiklan mukaisesti suojan ulkopuolelle;
 - e) 'suojatuilla talletuksilla' sitä osaa suojakelpoisista talletuksista, joka ei ylitä 6 artiklassa säädettyä talletussuojan tasoa;
 - f) 'tallettajalla' talletuksen omistajaa tai yhteistilin ollessa kyseessä talletuksen jokaista osaomistajaa;
 - g) 'yhteistilillä' vähintään kahden henkilön nimissä avattua tiliä tai tiliä, johon vähintään kahdella henkilöllä on oikeuksia, joita käytetään vähintään yhden näistä henkilöistä allekirjoitusta vastaan;
 - h) 'talletuksella, jota ei kyetä maksamaan' talletusta, joka on erääntynyt ja lankeaa maksettavaksi ja jota luottolaitos ei ole maksanut luottolaitokseen sovellettavan lain tai sopimusten ehtojen mukaisesti, jos
 - i) asianmukaiset hallintoviranomaiset ovat määrittäneet kannakseen, että kyseinen luottolaitos ei taloudelliseen tilanteeseensa suoraan liittyvien syiden vuoksi pysty toistaiseksi maksamaan talletuksia eikä laitos todennäköisesti pysty tekemään sitä lähitulevaisuudessa; tai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

- ii) oikeusviranomainen on suoraan luottolaitoksen taloudelliseen tilanteen liittyvistä syistä johtuen antanut päätöksen, jonka vaikutuksesta tallettajan oikeus esittää vaatimus luottolaitosta vastaan lykkäänty;
- i) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- j) 'sivukonttorilla' jäsenvaltiossa sijaitsevaa liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia;
- k) 'tavoitetasolla' käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrää, joka talletusten vakuusjärjestelmän edellytetään saavuttavan 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ilmaistuna prosenttiosuutena sen jäsenten suojaetuista talletuksista;
- l) 'käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla' varoja, joihin kuuluvat käteisvarat, talletukset ja vähäriskinen varallisuus, jotka voidaan muuttaa rahaksi 8 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa sekä maksusitoumukset 10 artiklan 3 kohdassa säädettyyn enimmäismäärään saakka;
- m) 'maksusitoumuksilla' luottolaitoksen talletusten vakuusjärjestelmälle tekemiä maksusitoumuksia, jotka ovat kokonaan vakuudellisia edellyttäen, että:
- i) vakuudet muodostuvat vähäriskisestä varallisuudesta;
- ii) vakuuksiin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksiin liittyviä rasitteita ja ne ovat talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä.
- n) 'vähäriskisellä varallisuudella' eriä, jotka kuuluvat ensimmäiseen tai toiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 336 artiklassa olevassa taulukossa 1 tarkoitettuun luokkaan tai toimivaltaisen tai nimetyin viranomaisen yhtä turvalliseksi ja likvideiksi katsomia varoja;
- o) 'kotijäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota;
- p) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota;
- q) 'toimivaltaisella viranomaisella' kansallista asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
- r) 'nimetyllä viranomaisella' elintä, joka hallinnoi talletusten vakuusjärjestelmää tämän direktiivin mukaisesti, tai siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhteisö, julkista viranomaista, jonka asianomainen jäsenvaltio on nimittänyt valvomaan kyseistä järjestelmää tämän direktiivin mukaisesti.
2. Kun tässä direktiivissä viitataan asetukseen (EU) N:o 1093/2010, talletusten vakuusjärjestelmää hallinnoiva elin, tai siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhteisö, kyseistä järjestelmää valvovaa viranomaista pidetään asetusta sovellettaessa kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivaltaisina viranomaisina.
3. Asunto-osuuskuntien (building society) osuudet Isossa-Britanniassa tai Irlannissa, lukuun ottamatta niitä, jotka ovat pääomaluonteisia ja joihin sovelletaan 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, katsotaan talletuksiksi.

3 artikla

Asianmukaiset hallintoviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä asianmukainen hallintoviranomaisensa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdan soveltamista varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten, nimettyjen viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten sekä asianmukaisten hallintoviranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja käytettävä toimivaltuuksiaan tämän direktiivin mukaisesti.

Asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitettun määrityksen heti, kun se mahdollista, ja joka tapauksessa viimeistään viisi työpäivää sen jälkeen, kun se on ensimmäisen kerran todennut, että luottolaitos ei ole maksanut erääntyneitä ja maksettavaksi langenneita talletuksia.

4 artikla

Virallinen hyväksyminen, jäsenyys ja valvonta

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava alueellaan yhden tai useamman talletusten vakuusjärjestelmän perustaminen ja hyväksyminen.

Tämä ei sulje pois eri jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmien sulautumista tai rajat ylittävän talletusten vakuusjärjestelmän perustamista. Hyväksyntä tällaisille rajat ylittävälle tai sulautuneille talletusten vakuusjärjestelmille on haettava kultakin jäsenvaltiolta, johon asianomaiset talletusten vakuusjärjestelmät ovat sijoittautuneet.

2. Tämän direktiivin 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sopimusperusteinen järjestelmä voidaan virallisesti hyväksyä talletusten vakuusjärjestelmäksi, jos se on tämän direktiivin mukainen.

Laitosten suojajärjestelmä voidaan virallisesti hyväksyä talletusten vakuusjärjestelmäksi, jos se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa vahvistetut edellytykset ja on tämän direktiivin mukainen.

3. Jäsenvaltiossa direktiivin 2013/36/EU 8 artiklan nojalla toimiluvan saanut luottolaitos ei saa vastaanottaa talletuksia, ellei se ole kotijäsenvaltiossaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyin järjestelmän jäsen.

4. Jos luottolaitos ei täytä sille talletusten vakuusjärjestelmän jäsenenä kuuluvia velvoitteita, toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä heti ja ne toteuttavat yhteistyössä talletusten vakuusjärjestelmän kanssa viivyttämättä aiheelliset toimenpiteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraamukset, sen takaamiseksi, että luottolaitos täyttää velvoitteensa.

5. Jos 3 kohdan mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä ei pystytä varmistamaan sitä, että luottolaitos täyttää velvoitteensa, talletusten vakuusjärjestelmä voi kansallisen lainsäädännön sen salliessa ja toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella, ilmoittaa vähintään yhtä kuukautta ennalta aikeestaan erottaa luottolaitos talletusten vakuusjärjestelmästä. Ennen tämän määräajan päättymistä tehdyt talletukset kuuluvat edelleen talletusten vakuusjärjestelmään kokonaisuudessaan. Jos luottolaitos ei kyseisen ennalta ilmoittamista koskevan määräajan päättyessä ole täyttänyt velvoitteitaan, talletusten vakuusjärjestelmä erottaa luottolaitoksen.

6. Talletukset, jotka ovat luottolaitoksen hallussa päivänä, jona luottolaitos erotetaan talletusten vakuusjärjestelmästä, kuuluvat edelleen tuohon talletusten vakuusjärjestelmään.

7. Nimettyjen viranomaisten on valvottava jatkuvasti, että 1 artiklassa tarkoitettut talletusten vakuusjärjestelmät noudattavat tätä direktiiviä.

Rajat ylittäviä talletusten vakuusjärjestelmiä valvovat niiden jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten edustajat, joissa järjestelmään kuuluvat luottolaitokset ovat saaneet toimiluvan.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä saa jäseniltään milloin tahansa ja sitä pyytäessään kaikki tiedot, jotka tarvitaan tallettajille maksettavien korvausten valmisteluun, 5 artiklan 3 kohdan mukaiset tunnisteet mukaan luettuina.

9. Talletusten vakuusjärjestelmien on varmistettava tallettajien tileihin liittyvien tietojen luottamuksellisuus ja suoja. Kyseisten tietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmissä suoritetaan säännöllisesti järjestelmän stresstestejä ja että vakuusjärjestelmille tiedotetaan mahdollisimman pian, jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat jonkin luottolaitoksen toiminnassa ongelmia, jotka saattavat edellyttää talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa.

Tällaisia testejä suoritetaan vähintään joka kolmas vuosi ja tarvittaessa useammin. Ensimmäinen testi suoritetaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*).

EPV suorittaa vähintään joka viides vuosi stressitesteistä saatujen tuloksien perusteella asetuksen (EU) N:o 1093/2010 30 artiklan mukaisia vertaisarviointoja talletusten vakuusjärjestelmien tietokyvyn tarkastelemiseksi. Talletusten vakuusjärjestelmien on noudatettava salassapitovelvollisuutta mainitun asetuksen 70 artiklan mukaisesti niiden vaihtaessa tietoja EPV:n kanssa.

11. Talletusten vakuusjärjestelmät saavat käyttää järjestelmiensä stressitesteihin tarvittavia tietoja ainoastaan kyseisten testien toteuttamista varten, eivätkä ne saa säilyttää kyseisiä tietoja kauemmin kuin niitä tarvitaan tähän tarkoitukseen.

12. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmien hallinnointikäytännöt ovat moitteettomat ja avoimet. Talletusten vakuusjärjestelmien on laadittava toiminnastaan vuosikertomus.

5 artikla

Talletusten suojakelpoisuus

1. Seuraavista ei saa korvausta talletusten vakuusjärjestelmiltä:

- a) muiden luottolaitosten omissa nimissään ja omaan lukuunsa tekemät talletukset, jollei tämän direktiivin 7 artiklan 3 kohdasta muuta johdu;
- b) omat varat, siten kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa;
- c) talletukset, jotka perustuvat liiketoimiin, joihin liittyen on annettu tuomio direktiivin 2005/60/EY 1 artiklan 2 kohdassa määritellystä rahanpesusta;
- d) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyjen rahoituslaitosten talletukset;
- e) direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjen sijoituspalveluyritysten talletukset;
- f) talletukset, joiden haltijan henkilöllisyyttä ei ole koskaan todistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kun kyseisiä talletuksia ei kyetä maksamaan;
- g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽²⁾ 13 artiklan 1–6 alakohdassa tarkoitettujen vakuutusyritysten ja jälleenvakuutusyritysten talletukset;
- h) yhteissijoitusyritysten talletukset;
- i) eläkekassojen talletukset;
- j) julkisten viranomaisten talletukset;
- k) luottolaitoksen antamat velkakirjat sekä omien vekselien tunnustamisesta ja velkakirjoista aiheutuvat vastattavat.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat varmistaa, että 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun talletussuojan tason puitteissa suojakelpoisiksi luetaan:

- a) henkilökohtaisiin eläkejärjestelmiin tai pienten ja keskisuurten yritysten ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin tehdyt talletukset;

(*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

b) paikallisviranomaisten, joiden vuotuinen talousarvio on alle 500 000 euroa, tekemät talletukset.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että talletuksista, jotka voidaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vapauttaa ainoastaan yksityisen kiinteän omaisuuden hankkimista varten otetun lainan maksamiseksi takaisin joko luottolaitokselle tai muulle talletusta hallussa pitävälle laitokselle, ei saa korvausta talletusten vakuusjärjestelmältä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset merkitsevät suojakelpoiset talletukset siten, että ne voidaan tunnistaa välittömästi.

6 artikla

Talletussuojan taso

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saman tallettajan yhteenlaskettujen talletusten talletussuojan taso on 100 000 euroa, jos talletuksia ei kyetä maksamaan.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavien talletusten suoja on yli 100 000 euroa vähintään kolmen kuukauden ja korkeintaan 12 kuukauden ajan siitä, kun kyseinen määrä on hyvitetty tai kun kyseiset talletukset ovat laillisesti siirrettävissä.

a) yksityisiin asuinkiinteistöihin tehtyihin kiinteistökauppoihin liittyvät talletukset;

b) talletukset, jotka täyttävät kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut sosiaaliset tarkoitukset ja jotka liittyvät tallettajan erityisiin elämäntapahtumiin, kuten avioliittoon, avioeroon, eläkkeelle siirtymiseen, viraltapanoon, irtisanomiseen, invalideettiin tai kuolemaan;

c) talletukset, jotka täyttävät kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut tarkoitukset ja jotka perustuvat vakuutusasuoritukseen tai rikoksesta aiheutuneiden vahinkojen tai väärän tuomion perusteella suoritettuihin korvauksiin.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät saa estää jäsenvaltioita pitämästä yllä tai ottamasta käyttöön järjestelmiä, joilla suojataan eläkevakuutus tuotteita ja eläkkeitä, jos tällaisilla järjestelmillä ei suojata pelkästään talletuksia vaan tarjotaan kattava suoja kaikille tuotteille ja tilanteille, jotka ovat merkityksellisiä tässä suhteessa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvaukset maksetaan jollakin seuraavista:

a) sen jäsenvaltion valuutassa, jossa talletusten vakuusjärjestelmä sijaitsee;

b) sen jäsenvaltion valuutassa, jossa on tilinhaltija kotipaikka;

c) euroina;

d) tilin valuutassa;

e) sen jäsenvaltion valuutassa, jossa tili sijaitsee.

Tallettajille on ilmoitettava valuutta, jolla korvaus suoritetaan.

Jos tilivaluuttana käytetään muuta valuuttaa kuin korvauksen valuuttaa, käytetyn vaihtokurssin on oltava sen päivän kurssi, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

5. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määrän kansalliseksi valuutakseen muuntavien jäsenvaltioiden on sovellettava ... päivänä ...kuuta ... (*) vallitsevaa vaihtokurssia.

(*) 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Jäsenvaltiot voivat pyöristää muuntamisen tuloksena saadut määrät, jos pyöristäminen ei ylitä 5 000 euroa.

Jäsenvaltioiden on joka viides vuosi mukautettava toiseen valuuttaan muunnetut talletussuojan tasot tämän artiklan 1 kohdassa mainittuun määrään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista. Jäsenvaltioiden on mukautettava talletussuojan tasoja aiemmin komissiota kuultuaan odottamattomien tapahtumien, kuten valuuttakurssivaihteluiden vuoksi.

6. Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua määrää uudelleen säännöllisesti vähintään joka viides vuosi. Komissio tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiiviehdotuksen 1 kohdassa tarkoitettua määrän mukauttamiseksi, ottaen huomioon erityisesti pankkialan kehityksen ja unionin taloudellisen ja rahapoliittisen tilanteen. Ensimmäinen uudelleentarkastelu suoritetaan aikaisintaan ... päivänä ...kuuta ... (*), jollei sitä jouduta aikaistamaan odottamattomien tapahtumien vuoksi.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotta se voi mukauttaa vähintään viiden vuoden välein tehtävää, 6 kohdassa tarkoitettua määrää unionissa vallitsevan inflaatiotason mukaan komission edellisen mukautuksen jälkeen julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella.

7 artikla

Korvattavan määrän määrittäminen

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa sovelletaan samaan luottolaitokseen tehtyihin talletuksiin, riippumatta talletusten määrästä, valuutasta ja sijainnista unionissa.
2. Kunkin tallettajan osuus yhteistilillä otetaan huomioon 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa laskettaessa.

Ellei erityismääräyksiä ole, tili jaetaan tasan tallettajien kesken.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että sellaisen tilin talletukset, johon vähintään kahdella henkilöllä on sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäsenenä oikeus, joka ei ole oikeushenkilö, voidaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvon laskemiseksi ryhmitellä ja käsitellä siten kuin ne olisivat yhden tallettajan tekemiä.

3. Jos tallettajalla ei ole täysimääräistä oikeutta tilille talletettuihin summiin, saa vakuusturvan se henkilö, jolla on niihin täysimääräinen oikeus, jos tämä henkilö on tunnistettu tai on tunnistettavissa ennen sitä päivää, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua päätöksen. Jos on olemassa useita oikeudenomistajia, otetaan huomioon kunkin osuus summien hallintaa sääntelevien säännösten mukaisesti 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa laskettaessa.

4. Korvattavan määrän laskennassa käytettävä viitepäivä on se päivä, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua päätöksen. Korvattavaa määrää laskettaessa ei oteta huomioon tallettajan velkoja luottolaitokselle.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tallettajan velat luottolaitokselle otetaan huomioon korvattavan määrän laskennassa, jos ne ovat eräntyneet sinä päivänä tai ennen sitä päivää, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitettua määrityksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua päätöksen, jos velkojen kuittaaminen on mahdollista luottolaitoksen ja tallettajan välistä sopimusta koskevien lakisäätöiden tai sopimusperusteisten määräysten mukaisesti.

Luottolaitoksen on ilmoitettava tallettajalle ennen sopimuksen tekoa, otetaanko tallettajan velat luottolaitokselle huomioon korvattavan määrän laskennassa.

(*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmä voi milloin tahansa pyytää luottolaitosta ilmoittamaan sille kunkin tallettajan suojakelpoisten talletusten kokonaismäärän.

7. Korko, joka on kertynyt talletuksista siihen päivään saakka, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määräytyksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen, mutta jota ei ole hyvitetty kyseisenä päivänä, on korvattava talletusten vakuusjärjestelmästä. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa mainittua raja-arvoa ei saa ylittää.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tiettyjen luokkien talletuksia, joilla on kansallisessa lainsäädännössä määritelty sosiaalinen tarkoitus ja joista kolmas osapuoli on antanut valtioneuvoston mukaisen vakuuden, ei oteta huomioon määritettäessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, saman tallettajan samaan luottolaitokseen tekemien talletusten kokonaismäärää. Tällaisissa tapauksissa kolmannen osapuolen antama vakuus on rajoitettava 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun talletussuojan tasoon.

9. Jos kansallisessa lainsäädännössä sallitaan, että luottolaitokset käyttävät eri toiminimiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY⁽¹⁾ 2 artiklan määritelmän mukaisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että tallettajille ilmoitetaan selvästi, että luottolaitos käyttää eri toiminimiä ja että tämän direktiivin 6 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaista talletussuojan tasoa sovelletaan tallettajan yhteenlaskettuihin talletuksiin kyseisessä luottolaitoksessa. Tiedot on sisällytettävä tämän direktiivin 16 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettuihin tallettajalle annettaviin tietoihin.

8 artikla

Korvaaminen

1. Talletusten vakuusjärjestelmissä on varmistettava, että korvattava määrä asetetaan saataville seitsemän työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määräytyksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtymäkauden ajan 31 päivään joulukuuta 2023 saakka vahvistaa seuraavat enimmäiskorvausajat:

a) 20 työpäivää 31 päivään joulukuuta 2018 asti;

b) 15 työpäivää 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020;

c) 10 työpäivää 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen 31 päivään joulukuuta 2023.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin talletuksiin sovelletaan pidempää korvausaikaa, joka ei ylitä kolmea kuukautta siitä päivästä, jona asianmukainen hallintoviranomainen tekee 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdassa tarkoitetun määräytyksen tai jona oikeusviranomainen antaa 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun päätöksen.

4. Siirtymäkauden aikana 31 päivään joulukuuta 2023 saakka, jos talletusten vakuusjärjestelmä ei voi asettaa korvattavaa määrää saataville seitsemän työpäivän kuluessa, talletusten vakuusjärjestelmän on varmistettava, että tallettajilla on pyydettyä viiden työpäivän kuluessa mahdollisuus saada käyttöönsä asianmukainen määrä suojattuja talletuksiaan elinkustannustensa kattamiseksi.

Talletusten vakuusjärjestelmät voivat järjestää mahdollisuuden saada ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu asianmukainen määrä käyttöönsä ainoastaan talletusten vakuusjärjestelmän tai luottolaitoksen toimittamien tietojen perusteella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu asianmukainen määrä vähennetään 7 artiklassa tarkoitettua korvattavasta määrästä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

5. Edellä 1 ja 4 kohdassa säädettyjen korvausten maksamista voidaan lykätä, jos:
- henkilön oikeudesta saada korvaus vallitsee epäselvyys, tai talletukseen kohdistuu oikeustoimia;
 - talletukseen kohdistuu kansallisten hallitusten tai kansainvälisten elinten määäämiä rajoittavia toimenpiteitä;
 - poiketen siitä, mitä tämän artiklan 9 kohdassa säädetään, talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeisten 24 kuukauden aikana (tili on ollut käyttämättömänä);
 - korvattava määrä katsotaan osaksi tilapäisesti korkeaa saldoa 6 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaisesti; tai
 - korvattava määrä maksetaan kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmästä 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
6. Korvattava määrä on asetettava saataville ilman, että sitä tarvitsee pyytää talletusten vakuusjärjestelmästä. Tätä varten luottolaitoksen on toimitettava talletuksia ja tallettajia koskevat tarpeelliset tiedot heti, kun talletusten vakuusjärjestelmä sitä pyytää.
7. Talletusten vakuusjärjestelmän ja tallettajan välinen kirjeenvaihto laaditaan
- sillä unionin toimielinten virallisella kielellä, jota luottolaitos, jossa suojattu talletus sijaitsee, käyttää viestinnässään tallettajan kanssa; tai
 - sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa suojattu talletus sijaitsee.
- Jos luottolaitos harjoittaa toimintaansa suoraan toisessa jäsenvaltiossa eikä ole perustanut sinne sivukonttoreita, tiedot on annettava kielellä, jonka tallettaja on valinnut avatessaan tiliä.
8. Tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun määräajan estämättä, jos tallettaja tai muu henkilö, jolla on oikeuksia tilillä oleviin määriin tai niitä koskevia etuja, on asetettu syytöeseen rahanpesua koskevasta rikoksesta, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2005/60/EY 1 artiklan 2 kohdassa, vakuusjärjestelmä voi lykätä kyseiseen tallettajaan liittyviä maksuja oikeuden päätöstä odottaessa.
9. Korvauksia ei makseta, jos talletukseen ei ole liittynyt mitään tapahtumia viimeisten 24 kuukauden aikana ja jos talletuksen arvo on alhaisempi kuin korvauksen maksamisesta talletusten vakuusjärjestelmälle aiheutuvat hallinnolliset kulut.

9 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmiä vastaan esitettävät vaatimukset

- Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tallettajan korvausoikeus voi olla talletusten vakuusjärjestelmää vastaan nostetun kanteen kohteena.
- Talletusten vakuusjärjestelmillä, jotka maksavat kansallisia vakuuskorvauksia, on tallettajille suorittamiaan maksuja vastaava sijaantulo-oikeus tallettajien oikeuksiin likvidaatio- tai tervehdyttämismenettelyissä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä talletusten vakuusjärjestelmille annettuja oikeuksia. Jos talletusten vakuusjärjestelmä maksaa korvaukset kriisinratkaisumenettelyn, muun muassa kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen tai kriisinratkaisuvälineiden käyttämisen yhteydessä 11 artiklan mukaisesti, talletusten vakuusjärjestelmän on vaadittava asiaankuuluvalta luottolaitokselta suorittamiaan maksuja vastaava määrä. Vaatimusta on pidettävä samantasoisena kuin suojattuja talletuksia direktiivissä 2014/.../EU (*) määriteltyjä tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevän kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- Jäsenvaltiot voivat rajoittaa sen ajanjakson pituutta, jonka kuluessa tallettajat, joiden talletuksia ei ole korvattu talletusten vakuusjärjestelmästä tai tunnustettu siinä 8 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistettujen määräaikaisten kuluessa, voivat vaatia talletustensa korvaamista.

(*) Asiakirja 2012/0150 (COD).

10 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien rahoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset järjestelmät mahdollisten sitoumustensa määrittämiseksi. Talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen on oltava oikeassa suhteessa näihin sitoumuksiin.

Talletusten vakuusjärjestelmien on hankittava käytettävissä olevat rahoitusvarat kannatusmaksulla, joka sen jäsenten on maksettava vähintään vuosittain. Tämä ei estä hankkimasta lisärahoitusta muista lähteistä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien rahoitusvarojen on oltava tavoitetasoltaan vähintään 0,8 prosenttia sen jäsenten suojattujen talletusten määrästä viimeistään ... päivänä ... kuuta ... (*).

Jos rahoituskyky jää tavoitetason alapuolelle, kannatusmaksujen maksamista jatketaan siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu.

Jos käytettävissä olevia rahoitusvaroja on ensimmäisen tavoitetason saavuttamisen jälkeen vähennetty alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, säännöllinen kannatusmaksu on asetettava tasolle, joka mahdollistaa tavoitetason saavuttamisen kuuden vuoden kuluessa.

Säännöllisessä kannatusmaksussa on otettava asianmukaisesti huomioon suhdannevaihe sekä ne vaikutukset, joita myöntyäksellisillä kannatusmaksuilla saattaa olla vuotuisten kannatusmaksujen vahvistamiseen tämän artiklan yhteydessä.

Jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua alkuvaihetta enintään neljällä vuodella siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmästä suoritettujen maksujen kokonaismäärä on ylittänyt 0,8 prosenttia suojattujen talletusten määrästä.

3. Käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin, jotka on otettava huomioon tavoitetason saavuttamiseksi, voi sisältyä maksusitoumukset. Maksusitoumusten kokonaisuus ei saisi ylittää 30 prosenttia tämän artiklan mukaisesti hankittujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen kokonaismäärästä.

EPV antaa tämän direktiivin johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi maksusitoumuksia koskevat suuntaviivat.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi sen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi hankkia käytettävissä olevat rahoitusvarat pakollisilla kannatusmaksuilla, joita luottolaitokset maksavat nykyisille jäsenvaltion alueelleen perustamille pakollisten kannatusmaksujen järjestelmille laitosten järjestelmäriskiä, maksukyvyttömyyteen ja kriisinratkaisuun liittyvien kustannusten kattamiseksi.

Talletusten vakuusjärjestelmä on oikeutettu määrään, joka vastaa kyseisten kannatusmaksujen määrää tämän artiklan 2 kohdassa säädettyyn tavoitetasoon saakka ja jonka jäsenvaltio viipymättä asettaa kyseisen talletusten vakuusjärjestelmän saataville käytettäväksi yksinomaan 11 artiklassa säädettyihin tarkoituksiin.

Talletusten vakuusjärjestelmä on oikeutettu tähän määrään ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että talletusten vakuusjärjestelmä ei kykene hankkimaan jäseniltään ylimääräisiä kannatusmaksuja, ja talletusten vakuusjärjestelmän on korvattava tämä määrä jäseniltään saamallaan kannatusmaksuilla 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

5. Direktiivin 2014/.../EU (**), VII osaston mukaisiin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin tarkoitettuja rahoitusosuuksia, muun muassa käytettävissä olevia rahoitusvaroja, jotka on otettava huomioon kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetason saavuttamiseksi direktiivin 2014/.../EU (**), 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon tavoitetasoa laskettaessa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat perustelluissa tapauksissa ja jos komissio sen hyväksyy, sallia vähimmäistavoitetason, joka on alhaisempi kuin tämän artiklan 2 kohdassa säädetty tavoitetaso, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

(*) 10 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Asiakirja 2012/0150 (COD).

- a) alentaminen perustuu siihen oletukseen, että on epätodennäköistä, että merkittävä osuus saatavilla olevista rahoitusvaroista käytettäisiin toimenpiteisiin, joilla suojataan muita kuin 11 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettuja suojattuja tallettajia; ja
- b) pankkiala, jolla talletusten vakuusjärjestelmiin kuuluvat luottolaitokset toimivat, on voimakkaasti keskittynyttä ja vähäisellä määrällä luottolaitoksia tai pankkiryhmiä on hallussaan suuri määrä varallisuutta ja niihin sovelletaan vakavaraisuusvalvontaa konsolidoidusti, jolloin maksukyvyttömyystapauksissa ne todennäköisesti joutuvat kokonsa vuoksi kriisinratkaisumenettelyyn.

Tarkistettu tavoitetaso ei saa olla alhaisempi kuin 0.5 prosenttia suojatuista talletuksista.

7. Talletusten vakuusjärjestelmän käytössä olevat varat on sijoitettava vähäriskisesti ja riittävän hajautetusti.
8. Jos talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät riitä korvausten maksamiseen tallettajille, kun talletuksia ei kyetä maksamaan, sen jäsenten on maksettava ylimääräisiä kannatusmaksuja, jotka saavat olla enintään 0,5 prosenttia niiden suojatuista talletuksista kalenterivuotta kohden. Vakuusjärjestelmä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa ja toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella edellyttää korkeampia kannatusmaksuja.

Toimivaltainen viranomainen voi lykätä kokonaan tai osittain luottolaitoksen velvoitetta maksaa 1 alakohdassa tarkoitettuja kannatusmaksuja, jos kannatusmaksut vaarantaisivat luottolaitoksen maksuvalmiuden tai maksukyvyyn.

Lykkäyksen saa myöntää enintään kuudeksi kuukaudeksi, mutta se voidaan uusia luottolaitoksen pyynnöstä.

Toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti lykätyt kannatusmaksut maksetaan silloin, kun maksut eivät enää vaaranna luottolaitoksen maksuvalmiutta ja maksukykyä.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että talletusten vakuusjärjestelmillä on käytössään asianmukaiset vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joiden avulla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta täyttääkseen niitä vastaan esitetyt vaatimukset.
10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä EPV:lle kulloisessakin jäsenvaltiossa olevien suojattujen talletusten määrä ja jäsenvaltioiden talletusten vakuusjärjestelmien käytettävissä olevien rahoitusvarojen määrä edellisen vuoden joulukuun 31 päivänä.

11 artikla

Varojen käyttö

1. Edellä 10 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvaroja on käytettävä ensisijaisesti tämän direktiivin mukaisten korvausten maksamiseen tallettajille.
2. Talletusten vakuusjärjestelmän rahoitusvaroja on käytettävä luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen direktiivin 2014/.../EU (*) 99 artiklan edellytysten mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomainen määrittää talletusten vakuusjärjestelmää kuuluttuaan määrän, joka on talletusten vakuusjärjestelmän vastattavana.
3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmä käyttää saatavilla olevia rahoitusvaroja vaihtoehtoisin toimenpiteisiin estääkseen luottolaitoksen maksukyvyttömyyden, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kriisinratkaisuviranomainen ei ole toteuttanut direktiivin 2014/.../EU (*) 27 artiklan mukaisia kriisinratkaisutoimia;
 - b) talletusten vakuusjärjestelmällä on käytössä asianmukaiset järjestelmät ja menettelyt vaihtoehtoisten toimenpiteiden valintaa ja täytäntöönpanoa ja asiaan liittyvien riskien seurantaa varten;
 - c) toimenpiteiden kustannukset eivät ylitä talletusten vakuusjärjestelmän lakisääteisen tai sopimusperusteisen toimeksianton täyttämisen kustannuksia;

(*) Asiakirja 2012/0150 (COD).

- d) talletusten vakuusjärjestelmän käyttämät vaihtoehtoiset toimenpiteet on sidottu vakuutetulle luottolaitokselle asetettuihin ehtoihin, joihin kuuluu ainakin tehostetumpi riskivalvonta ja talletusten vakuusjärjestelmän laajennetut tarkistus-oikeudet;
- e) talletusten vakuusjärjestelmän käyttämät vaihtoehtoiset toimenpiteet on sidottu vakuutetun luottolaitoksen tekemiin sitoumuksiin, jotta mahdollisuus käyttää suojattuja talletuksia varmistettaisiin;
- f) toimivaltainen viranomainen on vahvistanut arvioinnillaan talletusten vakuusjärjestelmään liittyneiden luottolaitosten kyvyn maksaa tämän artiklan 5 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja.

Talletusten vakuusjärjestelmän on kuultava kriisinratkaisuviranomaista ja toimivaltaista viranomaista luottolaitokselle asetetuista toimenpiteistä ja ehdoista.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia toimenpiteitä ei saa soveltaa, jos toimivaltainen viranomainen katsoo kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, että direktiivin 2014/.../EU (*) 27 artiklan 1 kohdan mukaisia kriisinratkaisutoimia koskevat edellytykset täyttyvät.

5. Jos saatavilla olevia rahoitusvaroja käytetään tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, järjestelmään kuuluvien luottolaitosten on välittömästi toimitettava talletusten vakuusjärjestelmälle takaisin varat, jotka on käytetty vaihtoehtoisia toimenpiteitä varten, tarvittaessa ylimääräisinä kannatusmaksuina, jos:

- a) tallettajille on maksettava korvauksia ja talletusten vakuusjärjestelmän saatavilla olevat rahoitusvarat ovat alle kaksi kolmasosaa tavoitetasosta;
- b) käytettävissä olevat rahoitusvarat laskevat alle 25 prosentin tavoitetasosta.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää, että saatavilla olevia rahoitusvaroja voidaan käyttää myös rahoittamaan toimenpiteitä, joilla säilytetään tallettajien mahdollisuus käyttää suojattuja talletuksia, varallisuuden ja velkojen sekä talletuskirjojen siirrot mukaan lukien, kansallisten maksukyvyttömyysmenettelyjen yhteydessä edellyttäen, että talletusten vakuusjärjestelmille aiheutuvat kustannukset eivät ylitä nettokorvauksen määrää suojatuille tallettajille asianomaisessa luottolaitoksessa.

12 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien välinen lainaaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että talletusten vakuusjärjestelmät myöntävät vapaaehtoisesti luottoa toisille talletusten vakuusjärjestelmille unionin sisällä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä ei voi täyttää 9 artiklan 1 kohdasta johtuvia velvoitteitaan 10 artiklassa tarkoitettujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen puutteen vuoksi;
- b) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä on turvautunut 10 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin ylimääräisiin kannatusmaksuihin;
- c) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä sitoutuu oikeudellisesti siihen, että lainatut varat käytetään 9 artiklan 1 kohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen;
- d) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä ei ole jo velvollinen maksamaan takaisin tämän artiklan mukaista lainaa muille talletusten vakuusjärjestelmille;
- e) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa pyydettyjen varojen määrän;
- f) lainan kokonaismäärä saa olla enintään 0,5 prosenttia lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän suojatuista talletuksista;
- g) lainaa ottava talletusten vakuusjärjestelmä tiedottaa asiasta viipymättä EPV:lle ja ilmoittaa, millä perusteilla tässä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, ja kuinka suurta rahamäärää pyydetään.

(*) Asiakirja 2012/0150 (COD).

2. Lainalle on asetettava seuraavat ehdot:
 - a) Lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän on maksettava laina takaisin viiden vuoden kuluessa. Se voi maksaa lainan takaisin vuotuisina erinä. Korkoa peritään vasta silloin, kun laina maksetaan takaisin.
 - b) Koroksi on asetettava vähintään Euroopan keskuspankin maksuvalmiusluoton korko laina-aikana.
 - c) Lainaa antava talletusten vakuusjärjestelmä ilmoittaa EPV:lle alkuperäisen koron ja laina-ajan keston.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainaa ottavan talletusten vakuusjärjestelmän perimät kannatusmaksut riittävät siihen, että lainattu määrä maksetaan takaisin ja tavoitetaso saavutetaan uudelleen mahdollisimman pian.

13 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavien kannatusmaksujen laskeminen

1. Edellä olevassa 10 artiklassa tarkoitetut talletusten vakuusjärjestelmiin suoritettavat kannatusmaksut perustuvat suojattujen talletusten määrään ja kyseiseen jäseneseen kohdistuvan riskin suuruuteen.

Jäsenvaltiot voivat tarjota edullisempia kannatusmaksuja kansallisella lainsäädännöllä säädellyillä vähäriskisillä aloilla.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että laitosten suojajärjestelmien jäsenet suorittavat talletusten vakuusjärjestelmiin pienempiä kannatusmaksuja.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että keskuslaitokseen ja kaikkiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan 1 kohdan mukaan tähän keskuslaitokseen pysyvästi kuuluviin luottolaitoksiin sovelletaan kokonaisuudessaan konsolidoinnin perusteella keskuslaitokselle ja siihen kuuluville laitoksille määriteltyä riskipainotusta.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset maksavat vähimmäissuuruisen kannatusmaksun niiden suojattujen talletusten määrästä riippumatta.

2. Talletusten vakuusjärjestelmät voivat käyttää omia riskiperusteisia menetelmiään jäsentensä niille suorittamien riskiperusteisten kannatusmaksujen määrittämiseksi ja laskemiseksi. Kannatusmaksujen laskeminen tapahtuu suhteessa jäsenten toimintarisktiin ja siinä otetaan asianmukaisella tavalla huomioon eri liiketoimintamallien riskiprofiilit. Näissä menetelmissä voidaan ottaa huomioon myös taseen vastaavaa-puoli ja riski-indikaattorit, kuten omien varojen riittävyys, omaisuuserien laatu sekä maksuvalmius.

Toimivaltainen viranomainen hyväksyy kunkin menetelmän yhteistyössä nimetyn viranomaisen kanssa. Hyväksytyt menetelmät ilmoitetaan EPV:lle.

3. Tämän direktiivin johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi EPV antaa ... päivään ...kuuta ... (*) mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisia ohjeita täsmentääkseen talletusten vakuusjärjestelmään suoritettavien kannatusmaksujen laskemisessa käytettäviä menetelmiä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Menetelmään kuuluu erityisesti laskukaava, yksittäiset indikaattorit, jäsenten riskiluokat, riskiluokille annettavien riskipainotusten ylärajat sekä muita tarpeellisia osatekijöitä.

EPV tarkastelee talletusten vakuusjärjestelmien käyttämiä riskiperusteisia tai vaihtoehtoisia omaan riskiin perustuvia menetelmiä koskevia ohjeita viimeistään ... päivänä ... kuuta ... (***) ja sen jälkeen ainakin viiden vuoden välein.

14 artikla

Unionissa tehtävä yhteistyö

1. Talletusten vakuusjärjestelmien piiriin kuuluvat niiden jäseninä olevien luottolaitosten muihin jäsenvaltioihin perustamien sivukonttoreiden tallettajat.

(*) Vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2. Korvauksen luottolaitosten toiseen jäsenvaltioon perustamien sivukonttoreiden tallettajille suorittaa vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta. Vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä suorittaa korvaukset kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän ohjeiden mukaisesti. Vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä ei ole vastuussa kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän ohjeiden mukaisesti suoritetuista toimista. Kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän on myönnettävä tarvittava rahoitus ennen korvauksen suorittamista ja korvattava vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmälle kaikki aiheutuneet kustannukset.

Vastaanottavan jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän on myös annettava kyseisille tallettajille tietoja kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta, ja sillä on oikeus vastaanottaa kyseisiltä tallettajilta kirjeenvaihtoa kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmän puolesta.

3. Jos luottolaitoksen jäsenyys talletusten vakuusjärjestelmässä päättyy ja luottolaitos liittyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, kannatusmaksut, jotka on maksettu jäsenyyden päättymistä edeltävien 12 kuukauden aikana, on siirrettävä kyseiseen toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, 10 artiklan 7 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja lukuun ottamatta. Tätä ei sovelleta, jos luottolaitos on erotettu järjestelmästä 4 artiklan 4 kohdan nojalla.

Jos jokin luottolaitoksen toiminnoista siirretään toiseen jäsenvaltioon ja se näin siirtyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, kannatusmaksut, jotka luottolaitos on maksanut siirtoa edeltävien 12 kuukauden aikana, on siirrettävä kyseiseen toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, 10 artiklan 7 kohdan mukaisia ylimääräisiä kannatusmaksuja lukuun ottamatta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmät vaihtavat 4 artiklan 7, 8 ja 10 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion vastaavien järjestelmien kanssa. Tällöin sovelletaan mainitussa artiklassa asetettuja rajoituksia.

Jos luottolaitos aikoo siirtyä toiseen talletusten vakuusjärjestelmään tämän direktiivin mukaisesti, sen on ilmoitettava siitä vähintään kuusi kuukautta etukäteen. Luottolaitos on velvollinen tämän ajanjakson ajan maksamaan kannatusmaksuja alkuperäiselle talletusten vakuusjärjestelmälleen 10 artiklan mukaisesti sekä ennako- että jälkirahoituksen osalta.

5. Jotta voidaan helpottaa talletusten vakuusjärjestelmien välistä tehokasta yhteistyötä ottaen erityisesti huomioon tämä artikla ja 12 artikla, talletusten vakuusjärjestelmillä tai tarvittaessa nimetyillä viranomaisilla on oltava voimassa olevat kirjalliset yhteistyösopimukset. Kyseisissä sopimuksissa on otettava huomioon 4 artiklan 8 kohdassa asetetut vaatimukset.

Nimetty viranomainen ilmoittaa sopimusten olemassaolosta ja sisällöstä EPV:lle joka voi antaa niistä lausuntoja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan mukaisesti. Jos nimetyt viranomaiset tai talletusten vakuusjärjestelmät eivät saa aikaan sopimusta tai jos sopimuksen tulkinnasta on erimielisyyttä, kumpikin osapuoli voi siirtää asian EPV:lle asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, ja EPV toimii tuon artiklan mukaisesti.

Tällaisten sopimusten puuttuminen ei vaikuta 9 artiklan 1 kohdan mukaisiin tallettajien vaatimuksiin tai tämän artiklan 2 kohdan mukaisiin luottolaitosten vaatimuksiin.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on asianmukaisia menettelyjä, joiden avulla talletusten vakuusjärjestelmä voi jakaa tietoja ja pitää tehokkaasti yhteyttä muihin talletusten vakuusjärjestelmiin, niihin kuuluviin luottolaitoksiin sekä asiasta vastaaviin toimivaltaisiin ja nimettyihin viranomaisiin heidän omalla lainkäyttöalueellaan sekä tarvittaessa muissa maissa sijaitseviin virastoihin.

7. EPV ja toimivaltaiset ja nimetyt viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään ja käyttävät toimivaltuuksiaan tämän direktiivin säännösten ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle ja EPV:lle nimetyn viranomaisensa viimeistään ... päivänä ... kuuta ... (*).

8. EPV tekee yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) kanssa talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien järjestelmäriskien arvioimiseksi.

(*) 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

*15 artikla***Kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttorit**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen luottolaitoksen, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella, sen alueelle perustamien sivukonttoreiden antama suoja on vastaava kuin tässä direktiivissä säädetty.

Jos suoja ei ole vastaavalla tasolla, jäsenvaltiot voivat säätää, jollei direktiivin 2013/36/EU 47 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, että sellaisen luottolaitoksen perustamat sivukonttorit, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella, osallistuu niiden alueella voimassa olevaan talletusten vakuusjärjestelmään.

Suorittaessaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua varmistamista jäsenvaltioiden on ainakin tarkistettava, että tallettajilla on tässä direktiivissä säädetyn mukainen talletussuojan taso ja laajuus.

2. Kukin sellaisen luottolaitoksen perustama sivukonttori, jonka kotipaikka on unionin ulkopuolella ja joka ei ole jossakin jäsenvaltiossa toimivan talletusten vakuusjärjestelmän jäsen, antaa nykyisille tallettajille ja mahdollisille tallettajille kaikki asian kannalta merkitykselliset, vakuusjärjestelyitä koskevat tiedot, jotka koskevat talletuksia tuohon sivukonttoriin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kielellä, jonka tallettaja ja luottolaitos ovat sopineet tiliä avattaessa, tai sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttori sijaitsee, kansallisessa lainsäädännössä esitetyllä tavalla, ja ne on laadittava selkeästi ja ymmärrettävästi.

*16 artikla***Tallettajalle annettavat tiedot**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset tarjoavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille tietoja, joita nämä tarvitsevat yksilöimään ne talletusten vakuusjärjestelmät, johon laitos ja sen sivukonttorit kuuluvat unionissa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luottolaitokset ilmoittavat nykyisille ja mahdollisille tallettajille niistä tapauksista, joissa luottolaitos on erotettu talletusten vakuusjärjestelmästä.

2. Tallettajille on esitettävä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ennen talletusten vastaanottoa koskevan sopimuksen tekoa. Tallettajien on ilmoitettava saaneensa tiedot. Tällöin on käytettävä liitteessä I olevaa mallia.

3. Vahvistus siitä, että talletukset ovat suojakelpoisia, on esitettävä näiden tallettajien tilioitteissa, mukaan lukien viittaus liitteessä I olevaan tiedotteeseen. Tiedotteessa on ilmoitettava asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto. Liitteessä I oleva tiedote on annettava tallettajalle ainakin kerran vuodessa.

Talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivustolla on oltava tallettajien tarvitsemat tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat tämän direktiivin mukaiseen talletussuojaan liittyviä menettelyjä ja ehtoja koskevia säännöksiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kielellä, jonka tallettaja ja luottolaitos ovat sopineet tiliä avattaessa, tai sen jäsenvaltion yhdellä tai useammalla virallisella kielellä, jossa sivukonttori sijaitsee, kansallisessa lainsäädännössä esitetyllä tavalla.

5. Jäsenvaltioiden on rajoitettava 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen käyttö mainostarkoituksiin pelkkään asialliseen mainintaan talletusten vakuusjärjestelmästä, jolla mainoksessa mainittu tuote taataan, sekä kansallisessa lainsäädännössä edellytettyihin lisätietoihin.

Nämä tiedot saattavat ulottua talletusten vakuusjärjestelmän toiminnan asialliseen kuvaukseen, mutta niissä ei saa olla mainintaa rajoittamattomasta talletussuojasta.

6. Jos on kyse sulautumisesta, tytäryhtiöiden muuttamisesta sivukonttoreiksi tai samankaltaisista toimenpiteistä, tallettajille on ilmoitettava vähintään yhtä kuukautta ennen kuin toimenpide tulee voimaan, jollei toimivaltainen viranomainen anna lupaa lyhyemmälle määräajalle liikesalaisuuden tai rahoitusvakauden perusteella.

Tallettajille on annettava kolme kuukautta aikaa sulautumista, muuttamista tai samankaltaista toimenpidettä koskevasta ilmoituksesta lopettaa talletus tai siirtää se toiseen luottolaitokseen, mukaan lukien kaikki kertyneet korot ja edut, siltä osin kuin ne toimenpiteen ajankohtana ylittävät 6 artiklassa tarkoitetun talletussuojan, ilman seuraamuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos luottolaitos eroaa tai se erotetaan talletusten vakuusjärjestelmästä, eronneen tai erotetun luottolaitoksen on tiedotettava asiasta tallettajilleen kuukauden kuluessa.

8. Jos tallettaja käyttää verkkopankkia, tässä direktiivissä edellytetyt tiedot voidaan ilmoittaa sähköisesti. Tiedot on ilmoitettava kirjallisesti, jos tallettaja sitä pyytää.

17 artikla

Luettelo toimiluvan saaneista luottolaitoksista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoittaessaan EPV:lle direktiiviin 2013/36/EU 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimiluvista, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava, minkä talletusten vakuusjärjestelmän jäsen kukin luottolaitos on.

2. Julkaistessaan ja päivittäessään luetteloa toimiluvan saaneista luottolaitoksista direktiiviin 2013/36/EU 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti EPV ilmoittaa, minkä talletusten vakuusjärjestelmän jäsen kukin luottolaitos on.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 6 artiklan 7 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

19 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos tiettyihin luokkiin kuuluvia talletuksia tai muita välineitä ei enää suojata kokonaan tai osittain talletusten vakuusjärjestelmillä sen jälkeen, kun tämä direktiivi tai direktiivi 2009/14/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltiot voivat sallia, että nämä talletukset ja muut välineet, joilla on alkuperäinen erääntymispäivä, suojataan niiden alkuperäiseen erääntymispäivään saakka, jos ne on tehty tai merkitty ennen ... (*).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tallettajat saavat tiedot talletuksista tai talletusten luokista tai muista välineistä, joita ei enää suojata talletusten vakuusjärjestelmällä ... päivästä ... kuuta ... (**)

3. Ennen kuin tavoitetaso on saavutettu ensimmäistä kertaa, jäsenvaltiot voivat soveltaa 11 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja suhteessa käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin.

(*) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

(**) 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

4. Poiketen 6 artiklan 1 kohdasta jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2008 tarjosivat 100 000–300 000 euron talletussuojaa, voivat soveltaa uudelleen tuota korkeaa talletussuojaa 31 päivään joulukuuta 2018 asti. Tällöin luottolaitosten tavoitetaso ja kannatusmaksut sopeutetaan sen mukaisesti.

5. Komissio antaa viimeistään ... (*) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa säädösehdotuksen, jossa selvitetään, miten unionissa toimivat talletusten vakuusjärjestelmät voivat tehdä yhteistyötä eurooppalaisen järjestelmän kautta sellaisten riskien estämiseksi, jotka aiheutuvat rajatylittävästä toiminnasta, ja talletusten suojaamiseksi tällaisilta riskeiltä.

6. Komissio antaa EPV:n avustuksella Euroopan parlamentille ja neuvostolle ... päivään ...kuuta ...(**) mennessä kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä. Kertomuksessa olisi käsiteltävä erityisesti seuraavia:

- a) tavoitetaso suojattujen talletusten perusteella arvioimalla pidätettävän prosenttimäärän asianmukaisuutta ottaen huomioon aiemmat luottolaitosten maksukyvyttömyydet unionissa;
- b) 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytettyjen vaihtoehtoisten toimenpiteiden vaikutus tallettajien suojaan ja johdonmukaisuus toiminnan hallitun keskeyttämisen kanssa pankkialalla;
- c) vaikutus pankkitoiminnan mallien monimuotoisuuteen;
- d) tallettajien nykyisen talletussuojan riittävyys;
- e) sitä, onko tässä alakohdassa tarkoitettut asiat käsitelty sellaisella tavalla, että säilytetään tallettajien suoja.

Viimeistään ... päivänä ...kuuta ...(**) EPV raportoi komissiolle laskentamalleista ja niiden merkityksestä jäsenten toimintariskiä. EPV ottaa kertomuksessaan asianmukaisesti huomioon erilaisten liiketoimintamallien riskiprofiilit.

20 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–4 artiklan, 5 artiklan 1 kohdan d–k alakohdan, 5 artiklan 2 ja 3 kohdan, 6 artiklan 2–7 kohdan, 7 artiklan 3–9 kohdan, 8 artiklan 1, 2, 3, 5, 6, 7, ja 9 kohdan, 9 artiklan 2 ja 3 kohdan, 10–16 artiklan, 18 ja 19 artiklan ja liitteen I noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ... kuuta ... (**). Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on saatettava 8 artiklan 4 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016.

Jos asianmukaiset viranomaiset perusteellisen tarkastelun jälkeen vahvistavat, että jokin talletusten vakuusjärjestelmä ei vielä pysty noudattamaan 13 artiklaa ... päivään ...kuuta ... (***) mennessä, asianmukaiset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset on saatettava voimaan viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

(*) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

*21 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivi 94/19/EY sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II luetelluilla direktiiveillä ... päivästä ...kuuta ... (*), sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka liittyvät määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä II mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*22 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa, 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 8 artiklan 8 kohtaa, 9 artiklan 1 kohtaa ja 17 artiklaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... (*).

*23 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) 12 kuukautta ja yksi päivä tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

TALLETTAJALLE ANNETTAVAN TIEDOTTEEN MALLI

Perustiedot talletussuojasta

Talletukset (luottolaitoksen nimi) kuuluvat talletussuojaan seuraavassa järjestelmässä:	[asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän nimi] ⁽¹⁾
Talletussuojan raja:	100 000 euroa tallettajaa kohti yhdessä luottolaitoksessa ⁽²⁾ [jollei ole euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] [tarvittaessa] Seuraavat toiminimet ovat osa luottolaitostasi [merkitään kaikki toiminimet, jotka toimivat samalla toimiluvalla]
Jos sinulla on useampia talletuksia samassa luottolaitoksessa:	Kaikki talletuksesi samassa luottolaitoksessa ”yhteensä” ja kokonaissummaa koskee 100 000 euron raja-arvo [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] ⁽²⁾
Jos sinulla on yhteistili toisen henkilön / toisten henkilöiden kanssa:	100 000 euron raja-arvoa [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] sovelletaan kuhunkin tallettajaan erikseen ⁽³⁾
Korvausaika jos luottolaitos ei pysty maksamaan talletuksia:	7 työpäivää ⁽⁴⁾ [korvataan tarvittaessa toisella määräajalla]
Korvauksen valuutta:	euro[korvataan tarvittaessa toisella valuutalla]
Yhteystiedot:	[merkitään asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän yhteystiedot (osoite, puhelin, sähköposti jne.)]
Lisätietoja:	[lisätään asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivut]
Ilmoitus tallettajan tiedoksiansaamisesta:	

Lisätietoja (kaikki tai osa jäljempänä olevista)

⁽¹⁾ Talletussuojastasi vastaava järjestelmä

[vain tarvittaessa] Talletuksesi kuuluu sopimusperusteiseen järjestelmään, joka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmäksi. Jos luottolaitoksesi joutuu maksukyvyttömäksi, talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

[vain tarvittaessa] Luottolaitoksesi on osa laitosten suojajärjestelmää, joka on virallisesti tunnustettu talletusten vakuusjärjestelmäksi. Tämä tarkoittaa, että kaikki laitokset, jotka ovat tämän järjestelmän jäseniä, tukevat toinen toisiaan maksukyvyttömyyden välttämiseksi. Maksukyvyttömyystapauksessa talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

[vain tarvittaessa] Talletuksesi kuuluu lakisäätöiseen talletusten vakuusjärjestelmään ja sopimusperusteiseen talletusten vakuusjärjestelmään. Maksukyvyttömyystapauksessa talletuksesi korvataan joka tapauksessa 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

[vain tarvittaessa] Talletuksesi kuuluu lakisäätöiseen talletusten vakuusjärjestelmään. Lisäksi luottolaitoksesi kuuluu laitosten suojajärjestelmään, jonka kaikki jäsenet tukevat toinen toisiaan maksukyvyttömyyden välttämiseksi. Maksukyvyttömyystapauksessa talletuksesi korvataan 100 000 euroon saakka [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] talletusten vakuusjärjestelmästä.

⁽²⁾ Yleinen talletussuojan raja

Jos talletusta ei kyetä maksamaan, koska luottolaitos ei pysty täyttämään rahoitusvelvoitteitaan, tallettajille maksetaan korvaukset talletusten vakuusjärjestelmästä. Korvaus on enintään 100 000 euroa [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa] luottolaitosta kohden. Tämä tarkoittaa, että kaikki samassa luottolaitoksessa olevat talletukset lasketaan yhteen talletussuojan tason määrittämiseksi. Jos esimerkiksi tallettajalla on säästötili, jolla on 90 000 euroa, ja käyttötili, jolla on 20 000 euroa, tallettaja saa korvauksina vain 100 000 euroa.

[vain tarvittaessa] Tätä menetelmää käytetään myös, jos luottolaitos käyttää eri toiminimiä. [Sen luottolaitoksen nimi, jossa tili on] toimii myös toiminimillä [merkitään saman luottolaitoksen kaikki muut toiminimet]. Tämä tarkoittaa, että kaikki talletukset, jotka kuuluvat yhden tai useamman toiminimen alle, korvataan yhteensä 100 000 euroon asti.

⁽³⁾ Talletussuojan raja yhteistileillä

Yhteistileillä jokaiseen tallettajaan sovelletaan 100 000 euron raja-arvoa.

[vain tarvittaessa] Jos kuitenkin talletukset ovat tilillä, johon vähintään kahdella henkilöllä on oikeus sellaisen yhtiön osakkaina tai sellaisen yhdistyksen tai vastaavan yhteisön jäseninä, joka ei ole oikeushenkilö, talletukset kerätään yhteen ja niitä käsitellään siten, kuin ne olisivat yhden tallettajan tekemiä, määritettäessä 100 000 euron raja-arvoa, [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa].

Joissakin tapauksissa [merkitään kansallisessa lainsäädännössä määritellyt tapaukset] talletukset suojataan yli 100 000 euroon [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa]. Lisätietoja on saatavissa seuraavilta sivuilta: [asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto].

(⁴) Korvaaminen

Vastuussa oleva talletusten vakuusjärjestelmä on [merkitään nimi, osoite, puhelin, sähköposti ja verkkosivusto]. Se korvaa talletuksesi (100 000 euroon asti [jollei euro, korvataan asianmukaisella määrällä valuutassa]) [merkitään kansallisessa lainsäädännössä edellytetty korvausten maksuaika] kuluessa viimeistään [31. joulukuuta 2023] [7 työpäivän] kuluessa.

Lisätään tietoa hätätilanteessa sovellettavasta / väliaikaisesta maksusta, jos maksettava määrä ei ole saatavilla 7 työpäivän kuluessa].

Tallettajan, jolle ei ole maksettu korvauksia näiden määräaikojen kuluessa, on otettava yhteyttä talletusten vakuusjärjestelmään, koska korvausvaatimusten esittämisen määräaika saattaa päättyä tietyn ajan kuluttua. Lisätietoja on saatavissa seuraavilta sivuilta: [asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivusto].

Muuta tärkeää tietoa

Talletusten vakuusjärjestelmillä suojataan yleensä kaikki yksityisasiakkaiden ja yritysten tekemät talletukset. Tiettyjä talletuksia koskevat poikkeukset ilmoitetaan asianomaisen talletusten vakuusjärjestelmän verkkosivuilla. Luottolaitoksesi antaa myös pyynnöstä tietoja siitä, ovatko jotkin tuotteet suojattuja vai eivät. Jos talletukset ovat suojattuja, luottolaitosten on vahvistettava tämä myös tilioitteessa.

LIITE II

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset (21 artiklassa tarkoitettut)

Talletusten vakuusjärjestelmästä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY

Talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta 11 päivänä maaliskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY

B OSA

Määräajat direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä (21 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräaika
94/19/EY	1.7.1995
2009/14/EY	30.6.2009
2009/14/EY (direktiivin 94/19/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/14/EY, 1 artiklan 3 kohdan i alakohdan toinen alakohta, 7 artiklan 1 a kohta ja 3 kohta ja 10 artiklan 1 kohta)	31.12.2010

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 94/19/EY	Direktiivi 2009/14/EY	Tämä direktiivi
—	—	1 artikla
1 artiklan 1 kohta		2 artiklan 1 kohdan a alakohta
		2 artiklan 1 kohdan c alakohta
		2 artiklan 1 kohdan d alakohta
1 artiklan 2 kohta		2 artiklan 1 kohdan g alakohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohta
1 artiklan 4 kohta		2 artiklan 1 kohdan i alakohta
1 artiklan 5 kohta		2 artiklan 1 kohdan j alakohta
		2 artiklan 1 kohdan k–r alakohta
1 artiklan 1 kohta 2 artiklan 2 kohta		2 artiklan 3 kohta
		2 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohta		3 artikla
		4 artiklan 1 kohta
		4 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta		4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohta		4 artiklan 4 kohta
5 artikla		4 artiklan 5 kohta
		4 artiklan 6–8kohta
	1 artiklan 6 kohdan a alakohta	4 artiklan 9 kohta
		4 artiklan 10–11 kohta
2 artikla		5 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 1 kohta		5 artiklan 1 kohdan d alakohta
		5 artiklan 1 kohdan e alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 10 kohta		5 artiklan 1 kohdan f alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 2 kohta		5 artiklan 1 kohdan g alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 5 kohta		5 artiklan 1 kohdan h alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 6 kohta		5 artiklan 1 kohdan i alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 3 ja 4 kohta		5 artiklan 1 kohdan j alakohta
7 artiklan 2 kohta, liitteessä I oleva 12 kohta		5 artiklan 1 kohdan k alakohta

Direktiivi 94/19/EY	Direktiivi 2009/14/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 1 kohta	1 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohta 6 artiklan 2–3 kohta
	1 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 4 kohta 6 artiklan 5 kohta
7 artiklan 5 kohta		6 artiklan 6 kohta
	1 artiklan 3 kohdan d alakohta	6 artiklan 7 kohta
8 artikla		7 artiklan 1–3 kohta 7 artiklan 4–9 kohta
10 artiklan 1 kohta	1 artiklan 6 kohdan a alakohta	8 artiklan 1 kohta 8 artiklan 2–6 kohta
10 artiklan 4 kohta		8 artiklan 7 kohta
10 artiklan 5 kohta		8 artiklan 8 kohta 8 artiklan 9 kohta
7 artiklan 6 kohta		9 artiklan 1 kohta
11 artikla		9 artiklan 2 kohta 9 artiklan 3 kohta 10–13 artikla
4 artiklan 1 kohta		14 artiklan 1 kohta 14 artiklan 2–8 kohta
6 artikla		15 artikla
9 artiklan 1 kohta	1 artiklan 5 kohta	16 artiklan 1–3 kohta
9 artiklan 2 kohta		16 artiklan 4 kohta 16 artiklan 5 kohta
13 artikla		17 artikla
	1 artiklan 4 kohta	18

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti ehdotuksensa 12. heinäkuuta 2010.

Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa täysistunnessaan 16. helmikuuta 2012.

Finanssipalvelutyöryhmä tarkasteli direktiiviehdotusta 25 kokouksessa eri puheenjohtajakausilla. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivillä tehtyjen muutosten ja tämän direktiivin johdonmukaisuuden varmistamiseksi sovittiin, että odotetaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivistä käytävien neuvottelujen tuloksia.

Euroopan parlamentin kanssa saatiin joulukuussa 2013 aikaan lopulliset kompromissit sekä pankkien kriisinratkaisu- ja elvytysdirektiivistä että talletusten vakuusjärjestelmiä koskevasta direktiivistä, minkä ansiosta kumpaakin direktiiviä koskevat neuvottelut saatiin päätökseen. Joulukuun 17. päivänä 2013 pidetyssä epävirallisessa kolmikantakokouksessa päästiin lainsäädäntövallan käyttäjien välillä väliaikaiseen sopimukseen tavoitteena sopimukseen pääsy toisen käsittelyn varhaisessa vaiheessa.

Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunta (ECON) hyväksyi 9. tammikuuta 2014 kolmikantaneuvottelujen tuloksen. Valiokunnan puheenjohtaja lähetti 10. tammikuuta 2014 puheenjohtajavaltiolle kirjeen, jossa todetaan, että jos neuvosto toimittaa virallisesti parlamentille kantansa siinä muodossa kuin se on kyseisen kirjeen liitteessä, valiokunnan puheenjohtaja suosittelee täysistunnolle, että neuvoston kanta hyväksytään tarkistuksitta.

Neuvosto pääsi 18. helmikuuta 2014 poliittiseen yhteisymmärrykseen tarkistetusta ehdotustekstistä.

Edellä mainittu yhteisymmärrys huomioon ottaen ja lingvistijuristien viimeisteltyä tekstin neuvosto vahvisti 3. maaliskuuta 2014 ensimmäisen käsittelyn kantansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 294 artiklan mukaista tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

II TAVOITE

Komissio esitti talletusten vakuusjärjestelmiä koskevan direktiiviehdotuksen, jonka tavoitteena on palauttaa tallettajien luottamus ja auttaa ylläpitämään rahoitusvakautta edistämällä talletusten vakuusjärjestelmien lähentämistä unionissa.

Direktiivi on voimassa olevasta lainsäädännöstä uudelleenlaadittu teksti, jolla parannetaan edelleen tallettajien säästöjen suojaamista. Sen pääiseikat ovat seuraavat:

- Yksinkertaistaminen ja yhdenmukaistaminen, erityisesti talletussuojan ja korvausjärjestelyjen osalta.
- Tallettajille suoritettavien korvausten maksuajan lyhentäminen edelleen nykyisestä 20 työpäivästä 7 työpäivään vuoteen 2024 mennessä.
- Otetaan käyttöön ennakorahoitusta koskevat järjestelyt, joiden mukaisesti ennakorahoituksen vähimmäistavoite-tasoksi asetetaan yleensä 0,8 prosenttia talletussuojan piiriin kuuluvista talletuksista; tälle tasolle on päästävä kymmenen vuoden kuluessa.
- Tiedonsaanti paranee. Tallettajat saavat helpommin tietoja talletussuojastaan ja talletusten vakuusjärjestelmät jäsenistään (pankeista).
- Talletusten vakuusjärjestelmien välinen vapaaehtoinen lainaus.

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ANALYSOINTI

Neuvoston muutoksissa otetaan huomioon tarve löytää oikea tasapaino talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseen, jotta parannetaan tallettajien suoja koko unionissa siinä tapauksessa, että pankki ei voi maksaa talletuksia takaisin.

Talletussuoja on rajattava välttämättömään, jotta vältetään sijoitusriskien siirtyminen talletusten vakuusjärjestelmille. Tästä syystä rahoitusvälineet on jätettävä talletussuojan soveltamisalan ulkopuolelle nimetyille henkilöille kuuluvalla talletustodistuksella todennettuja olemassa olevia säästötuotteita lukuun ottamatta. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää, että sellaisten paikallisviranomaisten talletukset, joiden vuotuinen talousarvio on alle 500 000 euroa, kuuluvat talletussuojan piiriin.

Neuvoston näin muuttaman direktiivin tuloksena tallettajien suoja on yhdenmukaisempi koko unionissa. Tallettajat hyötyvät myös laajemmasta ja selkeämmästä suojan soveltamisalasta, lyhyemmistä korvausajoista, paremmasta tiedon-saannista ja tiukemmista rahoitusvaatimuksista. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmät voivat osallistua luottolaitosten kriisinratkaisun rahoittamiseen pankkien kriisinratkaisu- ja elvytysdirektiivin mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat myös sallia valtioneuvoston noudattaen tietyt sosiaaliset tarkoitukset täyttävien, yli 100 000 euron suuruisien talletusten suojaamisen rajoitetun ajan ottaen huomioon erityisesti asianomaisen jäsenvaltion elin-olosuhteet.

Talletusten vakuusjärjestelmien rahoitusmenetelmät ovat tästedes yhdenmukaisemmat. Talletusten vakuusjärjestelmien rahoituksesta vastaavat luottolaitokset itse, ja talletusten vakuusjärjestelmien rahoituskapasiteetin on vastattava paremmin niiden sitoumuksia. Talletusten vakuusjärjestelmiin on sovellettava yhtenäisempää rahoituksen ennakkotavoiteta-soa, joka perustuu talletussuojan piiriin kuuluvien talletusten määrään, ja varat on sijoitettava vähäriskiseen varallisuuteen.

Tämän direktiivin myötä korvausaikaa on lyhennettävä 7 työpäivään vuoteen 2024 mennessä. Jäsenvaltiot voivat siirtymäkauden ajan lyhentää korvausaikaa asteittain enintään 7 työpäivään. Lisäksi tallettajilla on pyydettyä oltava mahdollisuus saada käyttöönsä asianmukainen määrä suojattuja talletuksiaan elinkustannustensa kattamiseksi. Kukin jäsenvaltio määrittää kyseisen määrän suuruuden ottaen huomioon jäsenvaltioiden elinkustannukset.

Direktiivillä varmistetaan myös, että tallettajille ilmoitetaan tiliotteessa heidän talletussuojastaan ja vastuussa olevasta talletusten vakuusjärjestelmästä. Mahdollisille tallettajille on annettava vertailukelpoisia tietoja vakiomuotoisilla tiedotteilla. Mainoksissa olevat talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat maininnat olisi rajoitettava lyhyeen tosiasioiden toteamiseen.

Jäsenvaltioissa, joihin luottolaitos on perustanut sivukonttoreita, talletusten vakuusjärjestelmien olisi annettava tietoja ja suoritettava korvauksia tallettajille siinä jäsenvaltiossa olevan talletusten vakuusjärjestelmän puolesta, jossa luottolaitos on saanut toimiluvan. On annettava takeet sen varmistamiseksi, että tallettajille korvaukset maksava talletusten vakuusjärjestelmä saa kotijäsenvaltion järjestelmältä tarvittavat rahoitusvarat ja ohjeet ennen takaisinmaksua. Asianomaisten talletusten vakuusjärjestelmien on tehtävä sopimuksia muiden talletusten vakuusjärjestelmien kanssa rajat ylittävän yhteistyön helpottamiseksi.

Euroopan parlamentti voi hyväksyä nämä muutokset.

IV LOPUKSI

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannassa on otettu huomioon neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä käydyissä neuvotteluissa komission avustuksella aikaansaatua kompromissi.

Tämä kompromissi vahvistettiin Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan (ECON) puheenjohtajan puheenjohtajavaltiolle 10. tammikuuta 2014 lähettämällä kirjeellä. Tämän jälkeen Ecofin-neuvosto vahvisti sen 18. helmikuuta 2014 hyväksymällä poliittisen yhteisymmärryksen.

Neuvosto pitää ensimmäisen käsittelyn kantaansa tasapainoisena kokonaisuutena ja katsoo, että kunhan uusi direktiivi on hyväksytty, se parantaa huomattavasti tallettajien talletussuojaa unionissa.